

KAS DARYTI SUSIMETELIAMS?

/ 66 /

Dabar yra nemaža išardytų ir vėl sulipdytų šeimų, kuriose negalima vedinti normaliomis šeimomis, nes jos gyvena nestabiliosios apiforminimo pagal šeimybės reikalaujamus nuostatus. Būna, kad žmonės išsiskiria patys ir nuolat gyvena su kitais ar kitomis. Būna, kad viena pusė pameta kitą pusę, nors ta ir nenori skirti. Būna, kad žmonės yra ir visai nekalti dėl savo šeimos ištrimo: pameta be jokios priežasties, o kitą šeimą teišetai kaip tu besudarysi, kol ana pusė gyva? Pradžioje žmogus kiek laikosi, bet laikas, aplinkybės savo padaro: pradžioje nenorėjęs su niekuo susidėti, dėl sunkių pragyvenimo ar gyvenimo sąlygų, o paskui ... visi žinome kaip būna: gyvena kaip vyras ir žmona, sugyvena šeimos. Tokie žmonės ir patys žino, kad gyvena netvarkingai, bet gyvena ir tiek. Kartais sąžinė graužia dėl tokio gyvenimo, mėgina eiti išpažinties, o čia pasako, kad kol taip bus, niekas negali duoti išrašimo. O gyvenimas eina, žmonės sensta, visai labiau ima galvoti apie mirtį, o ne apie vyrą ar moterį. Pagaliau prieina ir tokį gyvenimo momentą, kada kaip patys sako, "tokių dalykų jiems jau k nebemikia". O susitvarkyti negalima: nemiršta antro pusė, kol nenumiręs niekas šliūbo neduoda sugyventiniams. "artais neiškentę toliu mėgina eiti išpažinties, bet "nudega" ir atsoka atgal. Kas tokiems daryti? Jie beveik nemato išeities. O išeitis vis dėl to yra. Apie tai dabar porą žodžių.

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

"šeimybės tepripažįsta tik teisėtą moterystę vieno su vienu iki pat mirties ir jokios išimties čia nedaro. Tokio pastovumo reikalauja

ir pati prigrįntis. Dėl to, jeigu šeima išyra, koį gyvena antroji pusė, ji neleidžia sudaryti kitos šeimos. Nors taip atsiskyrusiems yra nelengva būti po vieną / nors nei kiek nesunkiau, kaip ir daugeliui vedusių/, bet tai yra jų nelaimė ir dėl bendro labo privale to tą sunkumą pakelti. Tačiau ne visi žmonės taip kilniai galvoje apie kito gerumą, o dažniausiai pasisprendžia pagal savo pageidimus ir dėl to retai kas išbūna vienas toks gyvenašlys ar gyvenašlė. Jeigu žmonės labiau išlirėtų savo sielos reikalu, taip neatsitiktų, bet dabar daugumai rūpi kūnas, labiau, kaip jų sielos ir pradeda gyventi neteisėtoje moterystėje, paprasčiau sakant, paleistuvystės gyvenimą tik su tuo skirumu nuo kitų, kad pastovų.

Gyvena žmonės neteisėtoje moterystėje ir tuo būdu prisidaro begales nuodėmių prieš šėštąjį Dievo įsakymą. Žinodami, kad savo moterystės jie teisėtai apiforminti jos negali, o lyčių santykių neatsisako, tokie mėgina kaip nors savo "griekelius" prakišti pro klausyklos langelį. Jie paprastai išpašinties neina, nes patys žino, kad išrišimo negaus. Tad jie patseiko tokį laiką, kada kunigai neturi kada juos apklausinėti ir nedapsakodami prišmigelinuoja su velykinėmis. Kiti tiesiog nuslepia savo konkubinių gyvenimą, o kunigas pameno, jog šis paprastas paleistuvis, kuriam atsitiko daug kartų nusidėti prieš šėštąjį Dievo įsakymą ir išrišimą duoda. O jie gyvena toliau kaip gyvenę neteisėtoje moterystėje. Kurį laiką savo sąžinę taip užslėpina, bet neilgam. Vistiek jie mato, kad šis apgavystė ir reikalo didesnis gėdinimas o ne jo taisymas. Juo labiau, kad apie tai vis dažniau prakalbama iš seklykų.

Suprantama, kad šitoks jų "susitvarkymas" yra joks susitvarkymas ir tegul niekas nemano,

kad taip galima susitvarkyti. Tokie tik tada galės atlikti gerą išpašintį ir gauti tikrą išrišimą, kai priims šliūbą. Bet šliūbo kaip tik negalima gauti dėl to negalima ir tokios išpašinties prieiti. Ir taip tokie žmonės atsiduria lyg ir kokioje sklavistėje. Iš tikrųjų gi išėjimas yra ir tai priklauso tik nuo jų jų.

Žmonėms gali būti įvairių reikalų ir įvairių santykių. Konkubinarijai nori viską suderinti: ir savo nedorą gyvenimą ir Dievo malonę. O iš tiesų jiems reikia tik atsisa-kyti vieno dalyko: savo geidulio.

Juk galima suprasti, kad niekas negalimi žmonėms drauge gyventi dėl kokių kitokių reikalų, sakysime, šeiminių, o nebūti neteisėtu vyrų ir žmonių. Nors tai ir sunku, bet dėl didesnių dalykų galima. "eigu patys susimeta, jeigu sugyvena vaikų, kurių negalima pamesti, jeigu patys taip begyvendami, susensta ir reikalingi vienas kito pagalbos vedant ūkį ar tyrkant naują apyvoką, patys dėl to ir kalti. "eigu kai kurių iš vienas kito paslaugų ir buvo reikalingi, tai nebuvo reikalingi gyventi kaip patys su pačiais, o galėjo gyventi, kaip broliškai su seseriais... Ar maža pasaulyje brolių ir seserų, kurių vienas veda gospodorybę, o kita šeiminkauja. Ir apsiems be vadinamos "moterystės". Lygiai taip pat gali padaryti ir kiekvienas kitas ar kita. Galima turėti šeiminką, šeiminkę, bet ne teisėtą vyrą ar žmoną. "eigu negalima to padaryti teisėtai, tai visada galima gyventi kaip broliškai ir seseriai ir niekas čia negali įžiūrėti pikta. Juk ir taip niekas negali žinoti, kaip tenai gyvenama, jeigu nėra šeimos. Tas dalykas yra tik Dievo ir žmogaus, jo

sąžinės reikalus. Jeigu žmogus nori apgauti pats savo sąžinę, kas dėl to kaltas. Ir jeigu jau daug sykių apgavai, kas betikės pasūni, kad šitąjį kartą neapgausi? Dėl to visi ir laiko tokias blogais, neteisėtai gyvenančiais moterystėje.

O jeigu tu taip negyveni? Tai tau ir blogia nesiskaito, nors žmonės ir galvotų, kad tu esi susidėjęs. Paigi šia šia dalykas visiškai priklauso nuo tavęs. Tau svarbu būti iš tiesų tvarkingu, prieš Dievą tvarkingu, o ne prieš žmones. Jeigu tu negyveni kaip vyras ir žmona, tai žmonės skaitys neteisėgai tave itarę ir dėl to nusikaltę, o ne tuo jie įpareigoti apie tave manyti, kad tu padurus, tik reikalo priverstas turėti šeiminiakę ir gyvenate kaip brolis su seseria. Bet jeigu iš to "brolystės" jums vienas po kito atsiranda vaikai, tai kas begalvos apie jus gerai.

Bet, kaip sekiau, visiems ateina toks laikas, kad "tų dalykų nebereikia, arba lengviau pajėgia be jų apsieiti ir taip išgyventi du seniai: netikras brolis ar netikra sesuo. tik dėl to, kad nete paleistuvystę. Ir jeigu jūs šitai nemeluodami patys prieš save ir prieš Dievą laikote ir vienus metus ir kitus metus, ir dar vienus metus, kas jums neduos išrišimo, jeigu jūs kitaip nebegalite susitvarkyti, o šliūbo po senam negali duoti? Visi kunigai, štai ir išėitis iš neišeinančios išėities. Paigi, reikia gerai žinoti, jog dalykai patalsoni, bet tik tikra savo gyvenimo pakeitimu, nors iš oro kitiems jis nestrodys pasikeitęs, kadangi vis tebetūnate krūvoje.

Ir kuo greičiau reikėtų vasiems tokiems susimeteliams susitvarkyti, jeigu negalima susitvarkyti kitaip: mesti gyvenus kaip vyrai ir žmonai, valdyti savo pagėidimus ir su tikru nusistatymu taip laikytis iki mirties ar teisėtai šliūbo prieiti geros išpažinties ir

gauti iārišimā. Bet vēl kartoju: ģia labai
 lengva apsigauti. Lengvai iārišimā gāvus
 vienā kartā, pamanoms, jog jis taip pat leng-
 vai bus suteiktas ir kitā kartā, o kad ir
 seno kuno silpnums vēl juos nutrauks ģ se-
 nas nāodemes.

Ķaigi, nebespāudinēkite sevā ir Beļ-
 nyģis galās jums pādēti net ir tokiuo stve-
 ju, kadā ģi negali dar ģūsā suriģti pāgeidau-
 jamos moterystēs ryģiu. Dēl dangaus, dēl se-
 vo iāģanymo reikis palikti neteisētā ģ mote-
 ryģģģģ guolius ir gyventi keip broliams ir
 seserims. Kito kelio konkubinariģams ģ susi-
 tvarkymā nēra, kol kuris iģ ģā nenueina ģ ki-
 tā pasaulģ. Amen.